ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1989

Vyhlásené: 31.07.1989 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

87

VYHLÁŠKA
ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky

ze dne 7. července 1989,

kterou se upravují organizace a způsob specializační přípravy veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy a ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České socialistické republiky stanoví podle § 25 odst. 3 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči:

ČÁST I
Základní ustanovení

§ 1

Specializační příprava veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků (dále jen „další vzdělávání veterinárních pracovníků“)[1]) jsou součástí československé výchovně vzdělávací soustavy.

§ 2

Další vzdělávání veterinárních pracovníků zahrnuje

a) adaptační proces absolventů vysokých škol veterinárních, jiných vysokých škol a středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě jiných středních škol poskytujících úplné střední vzdělání (dále jen „jiné střední školy“);

b) pomaturitní studium veterinárního oboru absolventů jiných středních škol (dále jen „pomaturitní studium veterinárního oboru“);

c) specializační přípravu veterinárních lékařů a absolventů jiných vysokých škol;

d) specializační školení absolventů středních odborných škol veterinárního oboru a absolventů pomaturitního studia veterinárního oboru;

e) inovační studium veterinárních pracovníků;

f) průpravu veterinárních pracovníků k expertní činnosti v zahraničí;

g) funkční průpravu veterinárních pracovníků pro výkon práce v orgánech veterinární správy a specializovaných organizacích státní veterinární služby (dále jen „veterinární organizace“);

h) periodické obnovování a přezkušování způsobilosti veterinárních pracovníků k výkonu povolání nebo funkcí podle zvláštních předpisů;

i) další formy odborného a politického rozvoje veterinárních pracovníků.

§ 3

(1) Ústavem zajišťujícím další vzdělávání veterinárních pracovníků je Institut pro další vzdělávání veterinárních lékařů (dále jen „institut“), který zřídil ministr zemědělství a výživy České socialistické republiky jako specializovanou organizaci státní veterinární služby[2]) podřízenou Státní veterinární správě České socialistické republiky (dále jen „státní veterinární správa“).

(2) Institut plní své úkoly v úzké spolupráci s Vysokou školou veterinární v Brně; spolupracuje též s jinými vysokými školami, Československou akademií věd, Výzkumným ústavem veterinárního lékařství v Brně, Institutem výchovy a vzdělávání ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky, Institutem výchovy a vzdělávání veterinárních lékařů v Košicích a dalšími vědeckými a výzkumnými organizacemi a výchovně vzdělávacími zařízeními.

§ 4

Vedoucí pracovníci veterinárních organizací na všech stupních řízení jsou povinni:

a) zabezpečit a kontrolovat průběh adaptačního procesu absolventů vysokých škol veterinárních, jiných vysokých škol a středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě jiných středních škol;

b) vytvářet podmínky pro zvyšování a rozšiřování kvalifikace veterinárních pracovníků v souladu se závěry jejich pracovně politického hodnocení a navrhovat je k účasti na odpovídajících formách dalšího vzdělávání;

c) hodnotit pravidelně odborný a politický růst veterinárních pracovníků a promítat jeho výsledky do jejich pracovně politického hodnocení;

d) zajistit podle potřeby vhodnou formu odborné přípravy veterinárních pracovníků, u nichž došlo ke změnám v pracovním zařazení, anebo k přerušení výkonu odborné činnosti na dobu delší než pět let.

ČÁST II
Adaptační proces

§ 5

Adaptační proces absolventů vysokých škol veterinárních, jiných vysokých škol a středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě jiných středních škol navazuje bezprostředně na úspěšné ukončení studia. Dělí se na období nástupní praxe a období základního odborného růstu.

Nástupní praxe

§ 6

(1) Nástupní praxe umožňuje rozšíření a prohloubení znalostí získaných studiem a poznání konkrétních pracovních podmínek souvisejících s budoucím pracovním zařazením absolventa. Vykonává se na pracovištích veterinárních organizací, k nimž jsou absolventi v pracovním poměru; doplňuje se podle potřeby na pracovištích organizací, jež byly určeny pro tyto účely státní veterinární správou, a školícími akcemi v institutu.

(2) Nástupní praxe trvá šest až devět měsíců. Její délku stanoví veterinární organizace, k níž je absolvent v pracovním poměru, s přihlédnutím k osobním vlastnostem, školnímu prospěchu, výsledkům práce a předpokladům absolventa pro výkon funkce, pro kterou je připravován.

(3) Do doby nástupní praxe se nezapočítává doba výkonu základní vojenské služby, mateřské dovolené a další mateřské dovolené.

§ 7

(1) Veterinární organizace zpracuje plán nástupní praxe absolventa a určí pracovníka odpovědného za jeho odborné vedení v průběhu nástupní praxe.

(2) Znalosti a dovednosti absolventa získané v průběhu nástupní praxe se ověřují závěrečným pohovorem před komisí jmenovanou na návrh institutu ústředním ředitelem státní veterinární správy.

(3) Komise uvedená v odstavci 2 může navrhnout veterinární organizaci, k níž je absolvent v pracovním poměru, aby přiměřeně prodloužila nástupní praxi, nejdéle však na celkovou dobu jednoho roku, jestliže při závěrečném pohovoru neprokázal absolvent znalosti a dovednosti potřebné k výkonu funkce, pro kterou je připravován.

§ 8

V případech hodných zvláštního zřetele může ústřední ředitel státní veterinární správy na žádost absolventa vysoké školy veterinární nebo jiné vysoké školy, který absolvoval tuto školu formou studia při zaměstnání, upravit délku a průběh jeho nástupní praxe, popřípadě mu prominout nástupní praxi. Při posuzování žádosti absolventa přihlédne ústřední ředitel státní veterinární správy zejména k vyjádření veterinární organizace, k níž je absolvent v pracovním poměru, a k tomu, jaký druh práce (jakou funkci) absolvent dosud vykonával a jaké je jeho pracovní zařazení.

§ 9
Období základního odborného růstu

(1) V období základního odborného růstu rozvíjejí a prohlubují absolventi znalosti a dovednosti potřebné pro jejich další pracovní uplatnění.

(2) Období základního odborného růstu absolventa vysoké školy veterinární nebo jiné vysoké školy trvá do doby jeho zařazení do specializační přípravy pro získání specializace I. stupně [§ 11 odst. 1 písm. a)], nejdéle však tři roky. Období základního odborného růstu absolventa střední odborné školy veterinárního oboru, popřípadě jiné střední školy trvá do doby jeho zařazení do specializačního školení absolventů středních odborných škol veterinárního oboru a absolventů pomaturitního studia veterinárního oboru (§ 15), nejdéle však dva roky.

(3) Veterinární organizace zpracuje po dohodě s absolventem plán jeho základního odborného růstu a určí mu odborného konzultanta.

ČÁST III

§ 10
Pomaturitní studium veterinárního oboru

(1) V pomaturitním studiu veterinárního oboru získávají absolventi jiných středních škol způsobilost k výkonu některých odborných činností potřebných k plnění úkolů veterinární péče.

(2) Pomaturitní studium veterinárního oboru se uskutečňuje formou individuálního studia ve spojení s internátními kursy v celkové délce osmi týdnů.

(3) Znalosti získané v pomaturitním studiu veterinárního oboru se ověřují dílčími zkouškami po ukončení každého internátního kursu a závěrečnou pomaturitní zkouškou; zkušební komisi jmenuje institut.

(4) Po úspěšně vykonané závěrečné pomaturitní zkoušce vydá institut osvědčení o pomaturitním studiu veterinárního oboru.

ČÁST IV
Specializační příprava

§ 11

(1) Specializační přípravou získávají veterinární lékaři a absolventi jiných vysokých škol specializaci

a) I. stupně pro výkon odborných činností potřebných k plnění úkolů veterinární péče,

b) II. stupně pro výkon specializované odborné činnosti.

(2) Veterinární lékaři a absolventi jiných vysokých škol mohou získat specializaci I. a II. stupně v oborech uvedených v příloze č. 1, která je součástí této vyhlášky.

(3) Absolvování specializační přípravy pro specializaci I. stupně je pro veterinární lékaře vykonávající činnost ve stanovených oborech povinné.

(4) Do specializační přípravy pro získání specializace II. stupně může být zařazen pouze veterinární lékař nebo absolvent jiné vysoké školy, který po získání specializace I. stupně vykonával odbornou praxi nejméně po dobu dvou let. Při zařazování do této specializační přípravy se přihlíží jednak k společenskému zájmu a potřebám veterinární organizace, jednak k pracovně politickému hodnocení, pracovnímu zařazení, výsledkům práce, schopnostem a předpokladům pracovníka.

§ 12

(1) Specializační příprava pro získání specializace I. stupně se uskutečňuje formou individuálního studia ve spojení s internátními kursy v rozsahu nejméně 200 učebních hodin, a to zpravidla do pěti let ode dne nástupu veterinárního lékaře nebo absolventa jiné vysoké školy do pracovního poměru.

(2) Specializační příprava pro získání specializace II. stupně se uskutečňuje formou individuálního studia ve spojení s internátními kursy v rozsahu nejméně 200 učebních hodin. Ústřední ředitel státní veterinární správy může na návrh institutu povolit absolvování této specializační přípravy také formou dálkové přípravy nebo stáže, popřípadě studijního pobytu na základě individuálního studijního plánu; přitom přihlédne zejména k specializačnímu oboru, pracovnímu zařazení, výsledkům práce, schopnostem a předpokladům pracovníka.

(3) Součástí specializační přípravy pro získání specializace II. stupně je zpracování odborné písemné práce.

§ 13

(1) Znalosti veterinárních lékařů a absolventů jiných vysokých škol získané v průběhu specializační přípravy se ověřují závěrečnou zkouškou před zkušební komisí jmenovanou na návrh institutu ústředním ředitelem státní veterinární správy. Termín konání závěrečné zkoušky musí být určen tak, aby se jí veterinární lékař nebo absolvent jiné vysoké školy mohl podrobit nejpozději do jednoho roku ode dne ukončení specializační přípravy.

(2) Po úspěšně vykonané závěrečné zkoušce vydá institut diplom o specializaci příslušného stupně a oboru.

§ 14

(1) Ústřední ředitel státní veterinární správy může přiznat specializaci v příslušném oboru bez absolvování specializační přípravy a závěrečné zkoušky veterinárnímu lékaři nebo absolventovi jiné vysoké školy, který v tomto oboru získal vědeckou hodnost, anebo vědeckopedagogický titul podle zvláštních předpisů[3]).

(2) Veterinární lékař nebo absolvent jiné vysoké školy, který získal specializaci II. stupně v některém oboru, může se souhlasem ústředního ředitele státní veterinární správy získat specializaci II. stupně v jiném oboru, a to absolvováním stáže na vybraném pracovišti a vykonáním závěrečné zkoušky z tohoto oboru.

ČÁST V
Specializační školení

§ 15

(1) Specializačním školením získávají absolventi středních odborných škol veterinárního oboru a absolventi pomaturitního studia veterinárního oboru specializaci v oborech uvedených v příloze č. 2, která je součástí této vyhlášky.

(2) Specializační školení se uskutečňuje formou kursů, jejichž rozsah stanoví na návrh institutu ústřední ředitel státní veterinární správy, a to zpravidla do pěti let ode dne nástupu absolventa střední odborné školy veterinárního oboru nebo absolventa pomaturitního studia veterinárního oboru do pracovního poměru.

§ 16

(1) Znalosti získané v průběhu specializačního školení se ověřují závěrečnou zkouškou; zkušební komisi jmenuje institut.

(2) Po úspěšně vykonané závěrečné zkoušce vydá institut osvědčení o specializaci příslušného oboru.

ČÁST VI
Jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků

§ 17

(1) Institut organizuje

a) formou internátních kursů inovační studium veterinárních pracovníků, v němž se tito pracovníci seznamují s výsledky vědeckotechnického rozvoje, především s novými poznatky veterinárních vědních oborů potřebnými k výkonu jejich pracovních funkcí. Veterinární lékaři mohou být zařazováni do tohoto studia teprve po získání specializace I. stupně, pokud se nezúčastňují specializační přípravy pro získání specializace II. stupně, absolventi středních odborných škol veterinárního oboru a absolventi pomaturitního studia veterinárního oboru teprve po absolvování specializačního školení;

b) průpravu veterinárních pracovníků k expertní činnosti v zahraničí, v níž tito pracovníci získávají speciální odborné, politické a jazykové znalosti nezbytné pro výkon této činnosti. Formy, délku a obsah této průpravy stanoví na návrh institutu ústřední ředitel státní veterinární správy diferencovaně zejména se zřetelem k zaměření expertní činnosti, předpokládaným úkolům a oblasti působení;

c) formou funkčních nebo tematických (specializovaných) kursů a instruktáží funkční průpravu veterinárních pracovníků pro výkon práce ve veterinárních organizacích.

(2) Znalosti získané v průběhu inovačního studia a znalosti získané v průběhu průpravy k expertní činnosti v zahraničí se ověřují závěrečnou zkouškou před zkušební komisí jmenovanou na návrh institutu ústředním ředitelem státní veterinární správy. Znalosti získané v průběhu funkční průpravy se ověřují závěrečným pohovorem, popřípadě testem.

(3) Po úspěšně vykonané závěrečné zkoušce, závěrečném pohovoru nebo testu vydá institut osvědčení o inovačním studiu, průpravě k expertní činnosti v zahraničí nebo funkční průpravě.

§ 18
Periodické obnovování a přezkušování způsobilosti k výkonu povolání nebo funkcí

V souladu se zvláštními předpisy[4]) organizuje institut ve spojení s vhodnými formami doškolování periodické obnovování a přezkušování způsobilosti veterinárních pracovníků k výkonu určitých povolání nebo funkcí.

ČÁST VII
Další formy odborného a politického rozvoje veterinárních pracovníků

§ 19

(1) K rozšiřování a prohlubování znalostí veterinárních pracovníků a zvyšování jejich kvalifikační úrovně organizuje institut účelné krátkodobé školicí akce, zejména tematické kursy, instruktáže, semináře, školení na vybraných školicích pracovištích apod.

(2) Školicí akce uvedené v odstavci 1 končí ověřením znalostí jejich účastníků.

ČÁST VIII
Společná a závěrečná ustanovení

§ 20

Institut zařazuje veterinární pracovníky do

a) průpravy k expertní činnosti v zahraničí na základě jejich schválení pro tuto činnost státní veterinární správou,

b) ostatních forem dalšího vzdělávání na základě návrhu veterinární organizace, k níž jsou tito pracovníci v pracovním poměru.

§ 21

Další vzdělávání absolventů středních odborných škol studijních oborů[5]), které odpovídají pracovnímu zařazení těchto absolventů ve veterinárních organizacích, se řídí ustanoveními této vyhlášky vztahujícími se na další vzdělávání absolventů středních odborných škol veterinárního oboru.

§ 22

Institut určuje místo, termín a způsob konání zkoušek podle § 10 odst. 3, § 13 odst. 1, § 16 odst. 1 a § 17 odst. 2.

§ 23

(1) Specializační přípravu pro získání specializace II. stupně v oboru, jehož výuka je zabezpečována na Vysoké škole veterinární v Brně, inovační studium veterinárních lékařů a

odbornou část průpravy veterinárních pracovníků k expertní činnosti v zahraničí z oboru tropického a subtropického veterinárního lékařství organizuje institut spolu s Vysokou školou veterinární v Brně.

(2) V případech uvedených v odstavci 1

a) jmenuje ústřední ředitel státní veterinární správy zkušební komisi v dohodě s rektorem Vysoké školy veterinární v Brně,

b) určuje institut místo, termín a způsob konání závěrečné zkoušky v dohodě s rektorem Vysoké školy veterinární v Brně.

§ 24

Na základě dohody může institut zabezpečovat podle zásad stanovených touto vyhláškou též další vzdělávání veterinárních pracovníků, kteří vykonávají odbornou veterinární činnost v pracovním nebo členském poměru k organizaci, jež není podřízena státní veterinární správě.

§ 25

(1) Pracovní úlevy a hospodářské zabezpečení veterinárních pracovníků při dalším vzdělávání se řídí zvláštními předpisy[6]).

(2) Institut vede evidenci a dokumentaci o všech formách dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků podle této vyhlášky.

§ 26

(1) Způsobilost a specializace získané na základě dřívějších předpisů o dalším vzdělávání veterinárních pracovníků zůstávají zachovány.

(2) Nedotčeny zůstávají zvláštní předpisy o postgraduálním studiu[7]).

§ 27
Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1989.

Ministr: Ing. Vaněk CSc. v. r.

Příl.1

Specializace veterinárních lékařů a absolventů jiných vysokých škol

I. SPECIALIZACE I. STUPNĚ:

1. Veterinární péče v chovech zvířat
2. Hygiena a technologie potravin a surovin živočišného původu
3. Laboratorní diagnostika*)
4. Veterinární imunoprofylaxe*)
5. Veterinární asanace*)

II. SPECIALIZACE II. STUPNĚ:

A. Specializační obory pro veterinární lékaře - absolventy oboru všeobecné veterinární lékařství:

1. Veterinární péče v chovech velkých přežvýkavců
2. Veterinární péče v chovech malých přežvýkavců
3. Veterinární péče v chovech prasat
4. Veterinární péče v chovech drůbeže
5. Veterinární péče v chovech koní
6. Veterinární péče v chovech malých zvířat
7. Veterinární péče v chovech ryb
8. Veterinární péče v chovech včel
9. Veterinární péče o zvěř
10. Veterinární péče o zvířata zoologických zahrad
11. Zoohygiena
12. Reprodukce hospodářských zvířat
13. Epizootologie
14. Imunoprofylaxe
15. Klinická propedeutika a diagnostika vnitřních chorob
16. Chirurgie a rentgenologie
17. Patologická morfologie

B. Specializační obory pro veterinární lékaře - absolventy oboru hygiena potravin:

18. Prohlídka jatečných zvířat a masa, hygiena výroby masa a masných výrobků
19. Prohlídka jatečné drůbeže a hygiena drůbežářské a vaječné výroby, veterinární vyšetření zvěřiny
20. Hygiena mléka v prvovýrobě, mlékárenském ošetření a dalším zpracování
21. Hygiena potravinářské výroby a zpracování surovin živočišného původu

C. Specializační obory pro veterinární lékaře - absolventy obou studijních oborů:

22. Výživa a dietetika*)
23. Klinická laboratorní diagnostika*)
24. Mikrobiologie*)
25. Imunobiologie*)
26. Virologie

27. Parazitologie
28. Farmakologie a toxikologie
29. Laboratorní vyšetřování potravin*)
30. Biologie, chemie, toxikologie*)
31. Veterinární ochrana státního území
32. Veterinární ekologie a radiobiologie*)
33. Technologie zpracovávání konfiskátů živočišného původu, dezinfekce, dezinsekce a deratizace*)
34. Organizace řízení, ekonomika a právo*)

Příl.2

Specializace absolventů středních odborných škol veterinárního oboru a absolventů pomaturitního studia veterinárního oboru

Specializační školení pro veterinární pracovníky na úseku

a) terénní služby:

1. Veterinární péče v chovech hospodářských zvířat
2. Diagnostická a terapeutická činnost ve veterinárních nemocnicích a ošetřovnách

b) hygienické služby:

1. Prohlídka jatečných zvířat a masa
2. Prohlídka jatečné drůbeže a vajec
3. Hygiena mléka v prvovýrobě, mlékárenském ošetření a dalším zpracování
4. Veterinární vyšetření ostatních potravin a surovin živočišného původu

c) klinické a laboratorní diagnostiky:

1. Výživa a dietetika
2. Klinická laboratorní diagnostika
3. Mikrobiologie
4. Imunologie
5. Virologie
6. Parazitologie
7. Laboratorní vyšetřování potravin
8. Chemie
9. Radiobiologie
10. Patologická morfologie
11. Laboratorní diagnostika v reprodukci hospodářských zvířat
12. Zoohygiena
13. Veterinární biotechnika

d) technologie výroby a laboratorní kontroly veterinárních biopreparátů

e) dezinfekce, dezinsekce, deratizace

1) § 25 odst. 1 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči.

2) § 11 zákona ČNR č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky.

3) Např. zákon č. 39/1980 Sb., o vysokých školách, zákon č. 39/1977 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků a o dalším zvyšování kvalifikace vědeckých pracovníků, zákon č. 53/1964 Sb., o udělování vědeckých hodností a o Státní komisi pro vědecké hodnosti.

4) Např. nařízení vlády České socialistické republiky č. 192/1988 Sb., o jedech a jiných látkách škodlivých zdraví, právní předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.

5) Např. střední zdravotnické školy, střední průmyslové školy chemické, technologie masa, potravinářské technologie, střední mlékárenské školy apod.

6) Vyhláška č. 140/1968 Sb., o pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení studujících při zaměstnání, ve znění pozdějších předpisů.

7) Vyhláška č. 49/1967 Sb., o postgraduálním studiu na vysokých školách.

*) Specializační obory jsou určeny také pro absolventy jiných vysokých škol.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.